

Griffiernr. : 2014/
Not.nr. : GE 66.L4.4578/11-SW3

BESTUURLIJKE INLICHTING

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST-VLAANDEREN
Afdeling Gent**

VONNIS

Correctionele rechtbank
Kamer: 21d, 1 rechter
Datum: 22 april 2014

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. _____, arbeider, geboren te _____ op _____
wonende te _____
2. _____, verkoopster, geboren te _____ op _____
wonende te _____
3. _____, aannemer bouwwerken, geboren _____ op _____
te _____ wonende te _____

beklaagd van:

op het perceel gelegen te _____
gekadastraerd als _____ in eigendom toebehorende
aan _____ arbeider, geboren te _____ op _____ en
verkoopster, geboren te _____ op _____ beiden
wonende te _____

om de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering
ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de
uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder zijn
bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 SW)

de eerste, de tweede en de derde

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

(3° bevel.) Kopen alle beschikkingen
1e bevel.)

HOGER BEROEP: --op 7 mei 2014 door Raet ON tegen
--op 8 mei 2014 door Raet ON tegen

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie),

namelijk: het slopen van een oude berging en het oprichten van een nieuwe berging/duivenhok

te op een niet nader gekend tijdstip, in de periode van: 01.05.2011 tot 27.05.2011

Verzwarende omstandigheid t.a.v. de derde

met de omstandigheid dat het supra omschreven misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of bij dergelijke verrichtingen als tussenpersonen optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep, namelijk als aannemer bouwwerken (art. 6.1.1 lid 2 lid).

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend. De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor op 5 november 2013. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 3 december 2013.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de zittingen van 14 januari 2014 en 25 februari 2014.

2. De rechtbank nam op de zitting van 25 februari 2014:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door eerste substituut-procureur des Konings;
- de eerste beklagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester advocaat te
- de tweede beklagde, in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf en bijgestaan door meester voornoemd.
- de derde beklagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester voornoemd.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Felten

4. On 30 mei 2011 werd door de lokale politie van de zone
aanyankelijk proces-verbaal opgesteld met betrekking tot
een bouwovertreiding op het perceel
kadastraal gekend als

Het ging om het optrekken van een berging/duivenhok. De binnenmuren
van het bouwwerk waren opgetrokken in Ytong-steen. De buitenmuren
waren vervaardigd uit een steen identiek aan deze van de hoofdwoning. Er
was geen stedenbouwkundige vergunning voor deze constructie.

verklaarde op die dag dat hij meende te handelen
volgens een bouwvergunning die hem in 1999 werd afgeleverd. De werken
werden toen niet uitgevoerd omdat hij eerst wilde sparen. De aannemer
van de werken was echtgenote
van bevestigde deze verklaring.
verklaarde dat in 1999 een vergunning werd aangevraagd voor de werken
en hij hiervan op de hoogte was bij het starten van de werken.

Er werd ter plaatse een bevel tot stopzetting van de ongeoorloofde werken
gegeven aan en Dit stakingsbevel
werd bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 9
juni 2011.

Op 28 juni 2011 werd een aanvraag ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van _____ voor een regularisatie van de tuinberging/duiventil. Dit werd geweigerd op 27 september 2011. Tegen deze weigering werd beroep aangetekend bij de Deputatie van _____ naar uit het besluit van 5 januari 2012 blijkt dat _____ en _____ dit beroep terug hebben ingetrokken.

Uit de beslissing van 27 september 2011 blijkt dat het oorspronkelijke bijgebouw vergund op 7 juli 1999 werd gesloopt en reeds heropgebouwd zonder stedenbouwkundige vergunning. Uit de beslissing blijkt ook dat het nieuwe bijgebouw niet overeenstemde met het bijgebouw dat werd vergund in 1999.

Op 7 augustus 2012 weigerde het college van burgemeester en schepenen een nieuwe aanvraag voor regularisatievergunning. Het beroep tegen deze weigering werd niet ingewilligd (besluit van de Deputatie van 6 december 2012).

Het college van burgemeester en schepenen van _____ heeft op de zitting van 8 januari 2013 een herstellvordering goedgekeurd die de aanpassing van het bijgebouw impliceert in functie van de vergunde toestand conform de stedenbouwkundige vergunning van 7 juni 1999 waarbij de kroonlijsthoogte beperkt is tot 2m80 en de nokhoogte is gelegen op 4m70.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid adviseerde op 19 maart 2013 positief over de herstellvordering.

Uit een schrijven van 5 augustus 2013 van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur blijkt dat hij aan de betrokkenen liet weten dat geen toestemming werd gegeven voor het opnieuw oprichten van het bijgebouw conform de stedenbouwkundige vergunning van 7 juni 1999 aangezien deze vergunning inmiddels is vervallen en een nieuwe vergunning dient te worden aangevraagd.

Op 14 januari 2014, na dagvaarding van de beklaagden, verleende het college van burgemeester en schepenen uiteindelijk een stedenbouwkundige (regularisatie)vergunning. Uit deze beslissing blijkt dat de regularisatieaanvraag de kroonlijst achteraan beperkt tot 3m00 en de nokhoogte wordt teruggebracht naar 4m59. Aangezien deze nokhoogte nog steeds in strijd is met de verkavelingsvoorschriften, verleent het college van burgemeester en schepenen, na openbaar onderzoek waaruit geen bezwaren bleken, een afwijking op grond van artikel 4.4.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ("VCRO"). Tevens zou de duiventil nu slechts bestaan uit één bouwlaag met een zadeldak.

Beoordeling

5. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de terechtzitting is gebleken dat de ten laste gelegde feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen zijn voor de eerste, de tweede en de derde beklaagde. De verzwarende omstandigheid ten aanzien van de derde beklaagde is eveneens bewezen.

De beklaagden hebben gevraagd om hen vrij te spreken maar het staat vast dat de geïmagineerde bouwwerken gebeurden zonder vergunning; de in 1999 afgeleverde vergunning (waaraan de betrokken constructie overigens ook niet beantwoorde), noch de later bekomen regularisatievergunning doen afbreuk aan deze vaststelling.

Straf

en

6. De bewezen verklaarde feiten ten aanzien van deze beklaagden kunnen op grond van artikel 6.1.1, lid 1, 1° VCRO worden gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van deze straffen alleen.

De beklaagden stelden het eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

De straf moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden werd veroorzaakt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengen voor de gemeenschap een grote kost met zich.

7. De beklaagden hebben gevraagd om hen de gunst van de opschorting te verlenen. Er zijn geen redenen om de beklaagden de gunst van de opschorting te verlenen. Gelet op de voorgaande overwegingen is de rechtbank van oordeel dat een terechtwijzing in de vorm van een straf aangewezen voorkomt. Het is trouwens niet afdoende aangetoond dat een veroordeling de toekomstmogelijkheden van de beklaagden ernstig in het gedrang zou kunnen brengen.

8. heeft een blanco strafrechtelijk verleden.
werd in het verleden éénmaal veroordeeld door
wegens verkeersgerelateerde feiten.

Gelet op bovenvermelde elementen met betrekking tot de straftoemeting is de rechtbank van oordeel dat een geldboete wel de meest gepaste straf is voor zowel als voor. Deze geldboetes kunnen voor de helft worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging.

De feiten werden gepleegd na 1 maart 2004 en voor 1 januari 2012 zodat de geldboetes overeenkomstig artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 (zoals gewijzigd door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003) met 45 deciemmen worden verhoogd.

9. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimmen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

10. De bewezen verklaarde feiten ten aanzien van deze beklagde kunnen op grond van artikel 6.1.1, lid 1, 1° en lid 2 VCRO worden gestraft met een gevangenisstraf van 15 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 2.000 tot 400.000 euro of met één van deze straffen alleen.

Deze beklagde voerde als aannemer de betrokken illegale werken uit terwijl hij goed op de hoogte was van het feit dat zij niet vergund waren. De feiten werden in professionele context gepleegd.

De op te leggen straf moet hem duidelijk maken dat hij als professionele speler de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening strikt moet naleven.

11. De beklagde heeft gevraagd om hem de gunst van de opschorting te verlenen. Er zijn geen redenen om de beklagde de gunst van de opschorting te verlenen. Gelet op de voorgaande overwegingen is de rechtbank van oordeel dat een terechtwijzing in de vorm van een straf aangewezen voorkomt. Het is trouwens niet afdoende aangetoond dat een veroordeling de toekomstmogelijkheden van de beklagde ernstig in het gedrang zou kunnen brengen.

werd in het verleden éénmaal veroordeeld wegens een inbreuk op de afvalwetgeving en éénmaal wegens verkeersgerelateerde feiten.

Gelet op bovenvermelde elementen met betrekking tot de straftoemeting is de rechtbank van oordeel dat een geldboete voor hem de meest gepaste straf is. Deze geldboete kan voor de helft worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging.

De feiten werden gepleegd na 1 maart 2004 en voor 1 januari 2012 zodat de geldboetes overeenkomstig artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 (zoals gewijzigd door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003) met 45 deciemmen worden verhoogd.

12. De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimmen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

HERSTELVORDERING

13. Het college van burgemeester en schepenen van vorderde op 8 januari 2013 het herstel van de plaats naar de oorspronkelijke toestand, namelijk de aanpassing van het bijgebouw in functie van de vergunde toestand conform de stedenbouwkundige vergunning van 7 juni 1999, waarbij de kroonlijsthoogte beperkt was tot 2m80 en de nokhoogte gelegen was op 4m70.

Dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro per dag vertraging in het herstel.

Op 21 februari 2013 gaf de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering.

14. Zoals hierboven vermeld verleende het college van burgemeester en schepenen van op 14 januari 2014 uiteindelijk een stedenbouwkundige (regularisatie)vergunning. Uit deze beslissing blijkt dat de regularisatieaanvraag de kroonlijst achteraan beperkt tot 3m00 en de nokhoogte wordt teruggebracht naar 4m59. Aangezien deze nokhoogte nog

steeds in strijd is met de verkavelingsvoorschriften, verleent het college van burgemeester en schepenen, na openbaar onderzoek waaruit geen bezwaren bleken, een afwijking op grond van artikel 4.4.1 VCRO. Tevens zou de duiventil nu slechts bestaan uit één bouwlaag met een zadeldak.

15. Het enkele feit dat een regularisatievergunning wordt afgeleverd, betekent niet noodzakelijk dat de onwettige toestand niet meer bestaat en de herstellvordering zonder voorwerp wordt. De rechtbank dient immers de wettigheid van de vergunning te onderzoeken (artikel 159 Grondwet). Een onwettige vergunning kan niet dienstig zijn om het onwettig karakter van de werken, handelingen of wijzigingen die zij tot voorwerp heeft op te heffen.

Zoals reeds vermeld berust de op 14 januari 2014 door het college van burgemeester en schepenen afgeleverde regularisatievergunning o.a. op een afwijking op grond van artikel 4.4.1 VCRO wat de nokhoogte van het bijgebouw betreft, aangezien deze nog steeds hoger is dan de maximumhoogte voorzien in de verkavelingsvergunning.

Artikel 4.4.1 VCRO bepaalt het volgende:

"In een vergunning kunnen, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen.

Afwijkingen kunnen niet worden toegestaan voor wat betreft:
1° de bestemming;
2° de maximaal mogelijke vloerterreinindex;
3° het aantal bouwlagen"

Op de zitting van 25 februari 2014 legden de beklaagden de plannen van de bekomen regularisatievergunning neer. Op deze plannen is duidelijk sprake van een "verdieping te bereiken via binnenladdertje".

Desalniettemin wordt in de regularisatievergunning opgemerkt dat de duiventil slechts nog zou bestaan uit één bouwlaag.

Op basis van de beschikbare informatie in het strafdossier kan niet worden beoordeeld in welke zin deze nieuwe goedgekeurde plannen wat het aantal bouwlagen betreft, enerzijds overeenstemmen met de oorspronkelijke vervallen vergunning van 7 juni 1999 en anderzijds afwijken van de plannen van de eerdere – en geweigerde – regularisatieaanvragen. Tevens kan niet worden beoordeeld hoe deze plannen zich precies verhouden tot de verkavelingsvoorschriften.

Deze vergelijking is nochtans noodzakelijk om de wettigheid van de bekomen regularisatievergunning te kunnen toetsen.

Onder deze omstandigheden past het de debatten, wat de beoordeling van de herstellvordering betreft, te heropenen met verzoek aan het openbaar ministerie om een kopie van:

- de bijlagen bij de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van van 8 januari 2013 (hierin begrepen stuk 6, nl. de stedenbouwkundige vergunning van 7 juni 1999 met bijhorend plan en stuk 8, nl. de stedenbouwkundige voorschriften met goedkeuringsbesluit van de verkaveling);
- de plannen bij de geweigerde regularisatieaanvragen (weigeringsbeslissingen van het college van burgemeester en schepenen van van 27 september 2011 en 7 augustus 2012).

op te vragen en te voegen aan het strafdossier.

Dit vonnis is op dit punt geen vonnis van veroordeling, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging. Om te vermijden dat de verdere behandeling van de zaak, wat de herstellvordering betreft, nodeloze vertraging zou oplopen, wordt deze beslissing uitvoerbaar bij voorraad verklaard (art. 203, §3, Wetboek van Strafvordering).

BURGERRECHTELIJK

16. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195, 203 §3 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 50, 66, 100 Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8 en 14 van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak.

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen voor de eerste, de tweede en de derde beklagde; evenals de verzwarende omstandigheid ten aanzien van de derde beklagde.

Veroordeelt de beklagde voor het hierboven omschreven en bewezen verklaarde feit tot een **geldboete van 500 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 2.750 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.**

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor 250 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 1.375 euro, van de opgelegde geldboete en voor 21 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklagde tot betaling van de **bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke misdaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.**

Veroordeelt de beklagde voor het hierboven omschreven en bewezen verklaarde feit tot een **geldboete van 500 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 2750 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.**

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor 250 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 1.375 euro, van de opgelegde geldboete en voor 21 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklagde tot betaling van de **bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke misdaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.**

Veroordeelt de beklagde voor het hierboven omschreven en bewezen verklaarde feit tot een **geldboete van 2.000 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 11.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.**

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor 1.000 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 5.500 euro, van de opgelegde geldboete en voor 1 maand en 15 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

KOSTEN

Veroordeelt de eerste beklaagde, de tweede en de derde beklaagde elk tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de eerste beklaagde, de tweede en de derde beklaagde **hoofdelijk** tot de **gerechtskosten**, voor het openbaar ministerie begroot op 76,06 euro.

HERSTELVORDERING

Alvorens te oordelen over de herstellvordering, heropent het debat met verzoek aan het openbaar ministerie om een kopie van:

- de bijlagen bij de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van van 8 januari 2013 (hierin begrepen stuk 6, nl. de stedenbouwkundige vergunning van 7 juni 1999 met bijhorend plan en stuk 8, nl. de stedenbouwkundige voorschriften met goedkeuringsbesluit van de verkaveling);
- de plannen bij de geweigerde regularisatieaanvragen (weigeringsbeslissingen van het college van burgemeester en schepenen van van 27 september 2011 en 7 augustus 2012)

op te vragen en te voegen aan het strafdossier.

Stelt de zaak voor verdere behandeling van deze vordering in voortzetting op de openbare terechtzitting van deze rechtbank en kamer op **17 juni 2014**.

Houdt de beslissing over de verdere kosten aan.

Verklaart deze beslissing, wat de herstellvordering betreft, uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande hoger beroep.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft het bewezen verklaarde misdrijf ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **22 april 2014**,

Aanwezig:

voorzitter;
substituut-procureur des Konings;
griffier